

საქართველოს მეცნიერებათა ეროვნული აკადემია

ქართული ენციკლოპედიის ი. აბაშიძის სახელობის მთავარი სამეცნიერო რედაქცია

გიგაური გიორგი ნიკოლოზის ძე

გიგაური გიორგი ნიკოლოზის ძე (23. XI. 1924, დაბა ყაზბეგი, – 2009, თბილისი), მეტყვევ-ინჟინერი. საქართვე. მეცნ. აკად. აკადემიკოსი (1993; წ.-კორ. 1988), საქართვე. სოფ. მეურნ. მეცნ. აკად. წ.-კორ. (1990). სოფ. მეურნ. მეცნ. დოქტორი (1973).

გ. გიგაური

1948 დაამთავრა საქართვე. სას.-სამ. ინ-ტი (ახლანდ. აგრ. უნ-ტი). 1954-იდან პედ. საქმიანობას ეწეოდა იქვე (1978-იდან – პროფესორი). 1970 – 80 საქართვე. სატყეო მეურნ. მინისტრის პირველი მოადგილე, 1980-იდან იყო საქართვე. ვ. გულისაშვილის სახ. სამთო-მეტყვევობის სამეცნ.-კვლ. ინ-ტის დირექტორი. შეისწავლა საქართვე. ტყეების წარმოშობის, ზრდის, განვითარებისა და ფორმირების კანონზომიერებანი. გამოიკვლია მთის ტყეების ტაქსაციისა და მონყობის თავისებურებანი. შეიმუშავა საქართვე. ტყეების ეკონ. დარაიონების სქემა. დაადგინა მთის ტყეების (წიფელი, სოჭი, ნაძვი, ფიჭვი და სხვ.) ჭრის ოპტიმალური ხნოვანება, სიმწიფის ზღვრები და ამორჩევითი მეურნ. პირობებში მერქნით სარგებლობის ყოველწლიური ოდენობის განსაზღვრის პრინციპები. ავტორია მონოგრაფიული ნაშრომებისა მეტყვევობის, ტყეთმონყობისა და ტაქსაციის დარგში, აგრეთვე სტუდენტთა დამხმარე სახელმძღვანელოსი ტყეთმონყობაში. გ. არის საქართვე. სახელმწ. პრემიის ლაურეატი (1985).

მიღებული აქვს სახელმწ. ჯილდოები.

თბზ.: საქართველოს ტყეების კურორტოლოგიური მნიშვნელობა, თბ., 1960; ტყეთმონყობის პრაქტიკუმი, თბ., 1963; საქართველოს ტყეებში მეურნეობის გაძლოლის საფუძვლები, თბ., 1980 (თანაავტ.); Горные леса, М., 1979; Сосновые леса Кавказа, Тб., 1987 (თანაავტ.).
